

UCHWAŁA Nr 181 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1967 r.

w sprawie zasad zatrudniania i wynagradzania muzyków zatrudnionych w zakładach gastronomicznych i innych uspołecznionych zakładach prowadzących działalność rozrywkową.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Uchwała dotyczy muzyków zatrudnionych w zakładach gastronomicznych i w innych uspołecznionych zakładach prowadzących działalność rozrywkową.

§ 2. 1. Przyjmowanie i zwalnianie zespołów muzyków oraz poszczególnych ich członków należy do dyrektora danego przedsiębiorstwa po uprzednim uzgodnieniu z odpowiednim ogniwem Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki.

2. Umowę o pracę należy sporządzić na piśmie. Powinna ona określać rodzaj powierzony pracownikowi pracy oraz wysokość przysługującego mu wynagrodzenia. Umowę o pracę zawiera się:

- 1) na okres próbny,
- 2) na czas nie określony,
- 3) na czas określony (bądź na czas wykonania określonej pracy).

§ 3. 1. Płace muzyków zatrudnionych w zakładach określonych w § 1 oparte są na systemie płacy miesięcznej, przy czym wysokość stawki uzależniona jest od kategorii (kwalifikacji) muzyka oraz od kategorii zakładu.

2. Pełny wymiar czasu pracy muzyka ustala się na 30 godzin tygodniowo, tj. 5 godzin dziennie.

3. Niezależnie od pracy zawodowej na estradzie muzycy obowiązani są do ćwiczenia w domu na instrumentach, studiowania nowości muzycznych itp.

4. W czasie pięciu godzin pracy muzykowi przysługuje jedna 30-minutowa przerwa na spożycie posiłku oraz pięć minut przerwy po każdej przepracowanej godzinie. Przerwy pięciominutowe po każdej przepracowanej godzinie należą się również muzykom zatrudnionym w niepełnym wymiarze godzin pracy.

5. Muzycy zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy otrzymują wynagrodzenie miesięczne w wysokości określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały.

6. Muzycy zatrudnieni w mniejszym wymiarze czasu pracy niż określony w ust. 2 otrzymują wynagrodzenie według stawek godzinowych w wysokości obliczonej według faktycznej ilości przepracowanych godzin.

§ 4. W wypadkach uzasadnionych, a w szczególności w przedsiębiorstwach nastawionych na działalność rozrywkową, dyrektor (kierownik) może przyznać kierownikowi zespołu lub muzykowi posiadającym uprawnienia I kategorii wynagrodzenie do 10% wyższe od przysługującej mu górnej

granicy stawki na podstawie tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały.

§ 5. Ze względu na charakter pracy lokali rozrywkowych muzycy obowiązani są również do pracy w dniach ustawowo wolnych od pracy. W zamian za pracę w niedzielę muzycy otrzymują inny wolny dzień w tygodniu, ustalony na okres co najmniej jednego miesiąca.

§ 6. Za pracę w godzinach nadliczbowych oraz w dzień wolny od pracy, wykonywaną na zlecenie dyrektora (kierownika) zakładu, muzycy i kierownicy zespołów otrzymują dodatkowe wynagrodzenie według niżej podanych zasad:

- 1) za udział muzyka w pracy w dniu ustawowo wolnym od pracy, z wyjątkiem niedzieli, chyba że niedziela ta przypada na inny dzień ustawowo wolny od pracy, i za udział w pracy w dzień ustalony jako wolny od pracy w zamian za przepracowaną niedzielę — muzykom przysługuje dodatkowe wynagrodzenie powiększone o 100%;
- 2) dodatkowe wynagrodzenie za przepracowane dni, o których mowa w pkt 1, oblicza się dzieląc wynagrodzenie miesięczne przez 25;
- 3) za pracę w godzinach nadliczbowych (ponad 5 godzin) muzyk otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie z dodatkiem 50% za dwie pierwsze godziny nadliczbowe przepracowane w dniach roboczych; za godziny nadliczbowe ponad 2 godziny dziennie oraz za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających na noc, w dniu ustawowo wolne od pracy lub w dniu ustalone jako wolne od pracy — muzycy otrzymują dodatkowe wynagrodzenie powiększone o 100%;
- 4) wynagrodzenie za godziny nadliczbowe oraz wynagrodzenie dla muzyków zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy oblicza się dzieląc wynagrodzenie miesięczne przez 125.

§ 7. Za normalną pracę nocną, wykonywaną po godzinie 22, kierownik zespołu i muzycy otrzymują dodatek w wysokości 10% zasadniczej płacy podstawowej.

§ 8. Za pracę w noc sylwestrową, niezależnie od wynagrodzenia zasadniczego, muzycy i kierownicy zespołów otrzymują, jeżeli ich praca trwała co najmniej 6 godzin, dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 400 do 800 zł w zależności od kwalifikacji muzyka i kategorii zakładu.

§ 9. 1. Muzycy delegowani do pracy w miejscowości poza siedzibą stałego miejsca pracy otrzymują diety oraz

zwrot kosztów przejazdów i noclegów według obowiązujących przepisów.

2. Muzycy otrzymują wyżywienie dzienne według zasad stosowanych do innych pracowników zakładów, w których są zatrudnieni.

3. Muzycy delegowani do miejscowości wczasowych w okresie trwania sezonu uprawnieni są do otrzymywania dodatku w wysokości do 20% ich płacy zasadniczej niezależnie od zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1.

§ 10. 1. Muzycy obowiązani są posiadać własne instrumenty. Wyjątek stanowią instrumenty klawiszowe (fortepian i pianino) oraz aparatura nagłośniająca, które powinny być zakupione i konserwowane przez zakład pracy. Za użytkowanie własnych instrumentów muzykowi nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie.

2. Zakład obowiązany jest wyznaczyć odpowiednie i właściwie zabezpieczone pomieszczenia do przechowywania instrumentów muzycznych oraz ponosi odpowiedzialność za pozostawione w tym pomieszczeniu instrumenty.

3. Zakład zatrudniający muzyków ponosi odpowiedzialność za kradzież, zniszczenie lub uszkodzenie instrumentów w czasie pracy, stanowiących własność muzyków, o ile powyższe uszkodzenie bądź zniszczenie wynikało bez winy muzyka i nie zostało spowodowane zużyciem instrumentu.

§ 11. Zespoły muzyczne obowiązane są do posiadania własnego repertuaru. Koszty zakupu potrzebnych materiałów nutowych oraz przewidzianych repertuarem wydawnictw muzycznych ponosi kierownik zespołu lub muzyk solista (występujący jednoosobowo).

§ 12. Kierownik zespołu muzycznego otrzymuje dodatek repertuarowy w wysokości 10% jego płacy zasadniczej.

§ 13. Muzycy mogą być zobowiązani do występowania w specjalnych jednolitych ubiorach estradowych. W takim wypadku koszty zakupu tych ubiorów ponosi zakład pracy i stanowią one jego własność.

§ 14. 1. Zaszeregowania muzyka do odpowiedniej kategorii zawodowej dokonuje komisja kwalifikacyjna, powoływana przez zarządy okręgowe Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki w porozumieniu z wydziałem kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. Komisje kwalifikacyjne, o których mowa w ust. 1, działają na podstawie regulaminu wydanego przez Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministerstwem Kultury i Sztuki.

§ 15. 1. W razie śmierci muzyka, którego staż pracy w różnych przedsiębiorstwach w zawodzie muzyka wynosi łącznie co najmniej 10 lat, należy wypłacić rodzinie zmarłego odprawę pośmiertną w wymiarze i na warunkach określonych obowiązującymi przepisami.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do rodzin zmarłych muzyków, jeżeli zgodnie z obowiązującymi przepisami nabyły one prawo do odprawy pośmiertnej w wymiarze wyższym od określonego w ust. 1.

3. Odprawę pośmiertną wypłaca zakład pracy — pierwszy pracodawca, w którym ostatnio muzyk był zatrudniony.

4. Odprawa pośmiertna przysługuje niezależnie od świadczeń z ubezpieczenia społecznego i świadczeń związkowych.

§ 16. Do muzyków mają zastosowanie postanowienia części ogólnej układu zbiorowego pracy obowiązującego w danym zakładzie pracy w zakresie nie uregulowanym niniejszą uchwałą.

§ 17. 1. Wprowadza się zasady stosowania przejściowego dodatku mieszkaniowego stanowiące załącznik nr 2 do uchwały.

2. W zakresie uregulowanym załącznikiem nr 2 do uchwały nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) oraz uchwały nr 228 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Monitor Polski Nr 40, poz. 202).

§ 18. Muzykom objętym uchwałą nie przysługuje:

- 1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),
- 2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 19. Zaleca się wprowadzenie warunków pracy i płac muzyków, ustalonych w niniejszej uchwale, w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości.

§ 20. Traci moc uchwała nr 827 Prezydium Rządu z dnia 15 października 1955 r. w sprawie zasad zatrudniania i wynagradzania muzyków w społecznych zakładach gastronomicznych (Monitor Polski Nr 100, poz. 1396).

§ 21. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, zainteresowanym ministrom oraz Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr 181 Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1967 r. (poz. 231).

TABELA MIESIĘCZNYCH PŁAC ZASADNICZYCH

Kategoria muzyka	Kategoria zakładu	
	„S” i I	pozostałe
I	2.600—3.500	2.200—3.000
II	2.200—3.100	1.800—2.600
III	1.700—2.700	1.400—2.300

Zaszeregowania muzyka do odpowiedniej kategorii zawodowej dokonuje komisja kwalifikacyjna, o której mowa w § 14 uchwały, przy uwzględnieniu m. in. następujących przepisów:

1) do kategorii I — zaliczani są muzycy, którzy przepracowali w swoim zawodzie przynajmniej 5 lat i posiadają uprawnienia muzyka-solisty,

2) do kategorii II — zaliczani są muzycy, którzy przepracowali w swoim zawodzie przynajmniej 3 lata i posiadają uprawnienia muzyka zespołowego,

3) do kategorii III — zaliczani są muzycy nie spełniający warunków określonych w pkt 1 i 2 oraz posiadacze tymczasowych zezwoleń na wykonywanie zawodu muzyka.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 181
Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1967 r.
(poz. 231).

ZASADY WYPŁACANIA DODATKÓW MIESZKANIOWYCH

1. Dla pracowników objętych regulacją płac aktualnie pobierany dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), ulega z pierwszym, dniem następnego miesiąca po regulacji płac trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto, nie wyższą jednak od pobieranego dodatku mieszkaniowego.

2. Przez wzrost zarobku netto, o którym mowa w ust. 1, rozumie się różnicę wynikającą z odjęcia:

- 1) wynagrodzenia zasadniczego netto za miesiąc poprzedzający regulację płac od
- 2) wynagrodzenia zasadniczego netto za miesiąc, w którym dokonano regulacji płac.

3. W razie gdy kwota wzrostu zarobku (ust. 2) jest niższa niż 20% pobieranego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 wypłaca się do dnia 31 grudnia 1967 r.

4. Począwszy od dnia 1 stycznia 1968 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku za każde półrocze, począwszy od I półrocza 1968 r., przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza z zarobkiem bazowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

6. Wzrost zarobku w stosunku do zarobku bazowego (ust. 2 pkt 2) powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym, począwszy od 1968 r., średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskanego w późniejszych okresach. W tym celu niezależnie od obliczeń półrocznych dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W razie wypłacenia za miesiące po regulacji płac dodatku mieszkaniowego bez uwzględnienia zmniejszeń stosownie do przepisu ust. 1 podwyżka wynagrodzenia z tytułu regulacji płac ulega zmniejszeniu o nadpłacony dodatek lub jego część, jeśli pracownik traci wskutek podwyżki prawo do tego dodatku w całości lub w części.